

Bryssel den 7 december 2021
(OR. en)

14594/21

Interinstitutionellt ärende:
2020/0365 (COD)

PROCIV 160	RELEX 1041
ENV 956	ENER 539
JAI 1329	HYBRID 76
SAN 717	TRANS 720
COSI 243	CYBER 319
CHIMIE 124	TELECOM 450
ENFOPOL 481	ESPACE 121
RECH 549	ATO 88
CT 166	CSC 427
DENLEG 97	ECOFIN 1194
COTER 164	

I/A-PUNKTSNOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Komm. dok. nr:	14262/20 + ADD 1
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kritiska entiteters motståndskraft – Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Den 16 december 2020 antog kommissionen ett förslag till direktiv om kritiska entiteters motståndskraft (*CER-direktivet*)¹ för att minska sårbarheterna hos kritiska entiteter som är avgörande för ekonomins funktion. Syftet med förslaget är att upphäva och ersätta det nuvarande direktivet om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur (*direktivet om europeisk kritisk infrastruktur*)².

¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kritiska entiteters motståndskraft. Dok. 14262/20 + ADD 1.

² Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna.

2. Förslaget utgör kommissionens svar på de åtgärder som rådet uppmanade till i sina slutsatser av den 10 december 2019³ om kompletterande insatser för förstärkning av motståndskraft och motverkande av hybridhot.
3. Förslaget baseras på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Det syftar till att öka motståndskraften hos kritiska entiteter som på den inre marknaden tillhandahåller tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet.
4. I Europaparlamentet är utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor ansvarigt utskott för förslaget. Utskottet antog föredragandens betänkande den 18 oktober 2021 (godkändes vid plenarsammanträdet den 20 oktober 2021)⁴.
5. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande den 27 april 2021⁵.
6. I februari 2021 beslutade Coreper att höra Europeiska regionkommittén om förslaget. Regionkommittén avgav sitt yttrande den 1 juli 2021⁶.
7. Europeiska datatillsynsmannen antog sitt yttrande den 13 augusti 2021⁷.
8. Förslaget till CER-direktivet diskuterades vid inrikesministrarnas informella videokonferens den 12 mars 2021 och i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 7–8 juni 2021. Vid båda dessa tillfällen utgjorde ordförandeskapets ramdokument⁸ grunden för den offentliga diskussionen. Ministrarna välkomnade huvudmålen i förslaget, bland annat det övergripande målet att stärka unionens motståndskraft och ambitionen att utöka tillämpningsområdet för direktivet om europeisk kritisk infrastruktur.

³ Dok. 14972/19.

⁴ Dok. A9-0289/2021.

⁵ Dok. 8416/21.

⁶ Dok. 10580/21.

⁷ Dok. 11280/21.

⁸ Dok. 6630/21, 8969/21.

9. I sina slutsatser av den 21–22 oktober 2021 uppmanade Europeiska rådet till fortsatt arbete med förslaget till direktiv om kritiska entiteters motståndskraft⁹.
10. Ändringarna i den bifogade texten jämfört med kommissionens förslag är markerade med **understruken fetstil** och [...].

II. **ARBETET I RÅDETS FÖRBEREDANDE ORGAN**

11. I rådet har förslaget behandlats i en särskild konstellation av arbetsgruppen för civilskydd som ägnar sig åt direktivet om kritiska entiteters motståndskraft (*arbetsgruppen för kritiska entiteter*). Behandlingen av förslaget inleddes under det portugisiska ordförandeskapet den 18 februari då kommissionen lade fram förslaget och sin konsekvensbedömning och ingående besvarade medlemsstaternas allmänna frågor.
12. Under det portugisiska ordförandeskapet hölls sju informella möten med medlemmarna i arbetsgruppen för kritiska entiteter, varvid förslaget presenterades och lästes igenom. En lägesrapport från ordförandeskapet om det arbete som utförts i rådets förberedande organ och med en redogörelse för behandlingen av förslaget lämnades in till RIF-rådets möte den 7–8 juni 2021¹⁰.
13. Arbetet fortsatte sedan under det slovenska ordförandeskapet i syfte att anta en allmän riktlinje före slutet av 2021. Under det slovenska ordförandeskapet ägnades fem informella möten med medlemmarna i arbetsgruppen för kritiska entiteter åt att diskutera sex kompromissförslag från ordförandeskapet om CER-direktivet. Ordförandeskapet anordnade dessutom flera informella bilaterala diskussioner med medlemsstaterna. En lägesrapport från ordförandeskapet om det arbete som utförts i rådets förberedande organ och med en redogörelse för behandlingen av förslaget lämnades in till RIF-rådets möte den 9–10 december 2021¹¹.

⁹ Dok. EUCO 17/21.

¹⁰ Dok. 8969/21.

¹¹ Dok. 14352/21.

14. Under det slovenska ordförandeskapet inriktades diskussionerna vid de informella mötena med medlemmarna i arbetsgruppen för kritiska entiteter bland annat på den rättsliga grundens lämplighet, undantagsklausulen om nationell säkerhet och försvar, en likvärdighetsordning, innehållet i de strategier och riskbedömningar som medlemsstaterna och de kritiska entiteterna ska utarbeta, processen för identifiering av kritiska entiteter, de åtgärder för motståndskraft som de kritiska entiteterna ska anta, samarbetet mellan medlemsstaterna, bakgrundskontroller och identifikationsprocessen samt rådgivande uppdrag avseende de kritiska entiteterna av särskild europeisk betydelse. En annan central fråga som diskuterades var samspelet mellan CER-direktivet och annan unionslagstiftning, främst samspelet med förslaget till direktiv om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen (*NIS 2-direktivet*) och förslaget till förordning om digital operativ motståndskraft för finanssektorn (*DORA-förordningen*).
15. Det slovenska ordförandeskapet förberedde sammanlagt sex partiella eller fullständiga kompromissförslag, på grundval av skriftliga synpunkter och icke-officiella dokument från medlemsstaterna.
16. Den senaste översynen av ordförandeskapets kompromissförslag diskuterades vid ett informellt möte med medlemmarna i arbetsgruppen för kritiska entiteter den 1 december 2021, följt av ett informellt skriftligt samråd. Delegationerna välkomnade kompromisstexten så att en konsoliderad text kan föreläggas Coreper för godkännande och därefter antas av rådet.

III. SAKFRÅGOR

17. På grundval av diskussionerna på arbetsgruppsnivå har följande punkter identifierats som de viktigaste politiska frågorna:

a) Förhållande till NIS 2-direktivet (inbegripet artikel 7)

Medlemsstaterna framhöll behovet av anpassning mellan CER-direktivet och andra unionsrättsakter som för närvarande är under förhandling, främst NIS 2-direktivet och DORA-förordningen. Det bör noteras att en tydlig åtskillnad görs mellan tillämpningsområdena, då NIS 2-direktivet behandlar motståndskraften mot cyberhot medan CER-direktivet behandlar motståndskraften mot icke-cyberrelaterade hot. Dessutom behandlas digital operativ motståndskraft för finanssektorn i DORA-förordningen.

Medlemsstaterna framhöll också behovet av att undvika överbelastning av de kritiska entiteterna. I kompromissförslaget behåller man i det avseendet kommissionsförslagets utformning där stora delar av direktivet inte är tillämpliga på kritiska entiteter inom sektorerna för bankverksamhet, finansmarknadsinfrastruktur och digital infrastruktur. Skälet till detta beslut är att de föreslagna unionsrättsakterna NIS 2-direktivet och DORA-förordningen, vilka för närvarande är under förhandling, kommer att kräva en likvärdig motståndskraft hos ansvariga entiteter. För att underlätta anpassning följde ordförandeskapet noga utvecklingen av kompromissförslagen för de andra två rättsakterna. Andra viktiga tillägg i kompromissförslaget rör samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna enligt respektive rättsakter.

I kompromissförslaget har dessutom tillämpningsområdet för CER-direktivet (bilaga) och för den allmänna riktlinjen i NIS 2-direktivet (bilaga I) anpassats till varandra. På grund av båda direktivens särdrag valde man en specifik form för anpassningen, nämligen att alla sektorer som omfattas av CER-direktivets bilaga åtminstone skulle ingå även i bilaga I till NIS 2-direktivet, som omfattade ytterligare sektorer som inte täcktes av CER-direktivet. Denna anpassning återspeglade att NIS 2-direktivet befinner sig i ett annat skede än CER-direktivet eftersom det redan bygger på det nuvarande nätverks- och informationssäkerhetsdirektivet (*NIS-direktivet*)¹².

Begreppet ”entiteter som är likvärdiga med kritiska entiteter” (som används i kommissionens förslag för att beskriva kritiska entiteter inom sektorerna för bankverksamhet, finansmarknadsinfrastruktur och digital infrastruktur) har tagits bort eftersom det ansågs vara onödigt. I kompromissförslaget betecknas de kritiska entiteterna i de tre berörda sektorerna som ”kritiska entiteter” och likställs med kritiska entiteter i andra sektorer inom tillämpningsområdet. Utan att en särskild kategori av entiteter inrättas erkänner man dock i kompromissförslaget att de tydligt specificerade bestämmelserna i CER-direktivet inte är tillämpliga på de kritiska entiteterna i dessa tre sektorer (artikel 7).

b) Tillämpningsområde (avseende de ekonomiska sektorerna i bilagan till direktivet)

Medlemsstaterna välkomnade i stort att tillämpningsområdet utökas från det tidigare direktivet om europeisk kritisk infrastruktur, som endast omfattade energi och transport, till att omfatta en lång rad sektorer. Flera medlemsstater såg det dock som problematiskt att låta sektorn för offentlig förvaltning ingå i direktivets tillämpningsområde eftersom den skiljer sig väldigt tydligt från de övriga sektorerna som ingår. Detta ingår därför inte i kompromissförslaget. Kompromissförslaget innehåller däremot en översynsmekanism (artikel 22) som gör det möjligt att bedöma direktivets konsekvenser och mervärde och huruvida tillämpningsområdet bör anpassas i ett senare skede.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen.

c) Undantagsklausul (artikel 1.5)

Medlemsstaterna ville i en undantagsklausul förtydliga att direktivet inte är tillämpligt på de entiteter som främst bedriver verksamhet på områdena försvar, nationell säkerhet, allmän säkerhet eller brottsbekämpning eller på verksamhet rörande nationell säkerhet eller försvar. Rättsväsende, parlament och centralbanker är också undantagna. Undantagsklausulen ligger i linje med en liknande klausul som man enades om i den allmänna riktlinjen för NIS 2-direktivet.

d) Samspelet med den sektorsspecifika lagstiftningen

Utöver förhållandet till NIS 2-direktivet och DORA-förordningen betonade medlemsstaterna också behovet av att klargöra och anpassa likvärdighetsordningen i CER-direktivet när det gäller befintlig nationell rätt och unionsrätt. Kompromissförslaget gav ytterligare tydlighet, främst genom ändringarna av skäl 7 och artiklarna 1.3, 10 och 11.2. När det gäller riskbedömningar och åtgärder för motståndskraft får medlemsstaterna enligt ett antal villkor erkänna likvärdighet, helt eller delvis, mellan befintliga åtgärder och CER-förpliktelser.

e) Samarbete mellan två eller flera medlemsstater (artikel 9a)

Kompromissförslaget innehåller också en ny ram för samarbetet mellan medlemsstater, som inte fanns med i kommissionens förslag. I kompromissförslaget måste medlemsstaterna samråda med varandra om två eller flera medlemsstater har kritiska entiteter som på något sätt hänger samman eller om en kritisk entitet som identifierats som sådan i en medlemsstat tillhandahåller samhällsviktiga tjänster till eller i andra medlemsstater. Innan den här nya typen av samarbete lades till innehöll direktivet ganska detaljerade bestämmelser om samarbete för kritiska entiteter av europeisk betydelse men tillhandahöll ingen ram för fall där färre än nio medlemsstater var berörda.

f) Åtgärder för motståndskraft (artikel 11)

På medlemsstaternas begäran har kompromissförslaget ändrat kommissionens förslag så att medlemsstaterna får större flexibilitet när de fastställer vilka åtgärder för motståndskraft som de kritiska entiteterna måste vidta. Detta skedde bland annat för att anpassa åtgärderna för motståndskraft till rådande nationella förhållanden.

g) Bakgrundskontroller (artikel 12)

Medlemsstaterna har uttryckt farhågor, även rättsliga sådana, avseende hänvisningen till bakgrundskontroller i kommissionens förslag. I kompromissförslaget har den hänvisningen ändrats så att medlemsstaterna kan besluta att ta emot och bedöma ansökningar om bakgrundskontroller från kritiska entiteter. Vikten av bakgrundskontroller för personalsäkerheten framhölls allmänt av medlemsstaterna. Medlemsstaterna ansåg att bakgrundskontrollerna bör utföras i enlighet med nationella lagar och förfaranden.

h) Kritiska entiteter av särskild europeisk betydelse (artiklarna 14 och 15)

Medlemsstaterna välkomnade kategorin kritiska entiteter av särskild europeisk betydelse men av diskussionerna framgick att det krävdes större tydlighet om processen för identifiering av dessa entiteter och om tillhörande rådgivande uppdrag. Genom kompromissförslaget tillhandahålls dessa ytterligare specifikationer, vilket stärker Europeiska kommissionens roll i identifieringsprocessen. När det gäller rådgivande uppdrag har kompromissförslaget också tillfört ytterligare tydlighet och bland annat stärkt rollen för den medlemsstat där den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse är belägen och för de medlemsstater till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls.

IV. SLUTSATS

18. Mot bakgrund av detta uppmanas Coreper att nå en överenskommelse om den kompromisstext som ordförandeskapet lagt fram och som återges i bilagan. Coreper uppmanas också att förelägga rådet (miljö) denna text för antagande av en allmän riktlinje vid dess möte den 20 december 2021 och uppmana ordförandeskapet att förhandla med Europaparlamentet på grundval av detta mandat.
-

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om kritiska entiteters motståndskraft

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹³,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹⁵, och

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁵ Europaparlamentets ståndpunkt [...] och rådets ståndpunkt [...].

av följande skäl:

- (0) **Som leverantörer av samhällsviktiga tjänster spelar de kritiska entiteterna en oumbärlig roll i upprätthållandet av centrala samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet på den inre marknaden, i en unionsekonomi som i allt högre grad kännetecknas av ömsesidigt beroende. Varje enskild kritisk entitets goda funktion beror i hög grad på entitetens beredskap och motståndskraft, som gör det möjligt för den att fortsätta eller snabbt återuppta sin verksamhet vid störningar. Det är därför mycket viktigt att det inrättas en unionsomfattande ram som syftar dels till att stärka kritiska entiteters motståndskraft på den inre marknaden genom att fastställa harmoniserade minimiskyldigheter, dels till att bistå entiteterna genom enhetligt och särskilt stöd och tillsynsåtgärder.**
- (1) I rådets direktiv 2008/114/EG¹⁶ föreskrivs ett förfarande för att identifiera och klassificera europeisk kritisk infrastruktur vars driftstörning eller förstörelse skulle få betydande gränsöverskridande konsekvenser i minst två medlemsstater. Detta direktiv var uteslutande inriktat på skyddet av sådan infrastruktur. Vid den utvärdering av direktiv 2008/114/EG som gjordes 2019¹⁷ konstaterades dock att skyddsåtgärder som enbart gäller enskilda tillgångar inte är tillräckliga för att förhindra alla störningar från att uppstå, på grund av den alltmer sammankopplade och gränsöverskridande karaktären hos den verksamhet som bedrivs med kritisk infrastruktur. Därför är det nödvändigt att ändra ansatsen i riktning mot att **säkerställa att risker redovisas bättre, att rollen och uppgifterna för enskilda entiteter i egenskap av leverantörer av tjänster som är nödvändiga för att den inre marknaden ska kunna fungera förtydligas, och att enhetliga, unionsomfattande regler antas för att stärka** kritiska entiteters motståndskraft[...]. **Kritiska entiteter bör som sådana kunna öka** sin förmåga att **förebygga, skydda mot, reagera på, stå emot,** lindra, absorbera, anpassa sig till [...] och återhämta sig från incidenter som skulle kunna störa [...] **tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster.**

¹⁶ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

¹⁷ SWD(2019) 308.

- (2) [...] **Samtidigt som ett antal** åtgärder på unionsnivå¹⁸ och nationell nivå **för närvarande** syftar till[...] att stödja skyddet av kritisk infrastruktur i unionen **skulle** de entiteter som driver sådan infrastruktur [...] [...] **kunna ges ett bättre rättsligt mandat och vara bättre** [...] rustade för att hantera [...] risker för deras verksamhet som kan leda till störningar i tillhandahållandet av **samhällsviktiga** tjänster [...]. Detta beror på en dynamisk hotbild, [...] **inbegripet** ett framväxande terroristhot, och ett ökande ömsesidigt beroende mellan infrastruktur och sektorer och även en ökad fysisk risk på grund av naturkatastrofer och klimatförändringen, som leder till att extrema väderhändelser blir allt vanligare och mer omfattande och medför långsiktiga förändringar i genomsnittsklimatet [...]. **Den inre marknaden kännetecknas** dessutom **av fragmentering när det gäller identifiering av kritiska entiteter, eftersom** relevanta sektorer och typer av entiteter inte erkänns på ett enhetligt sätt som kritiska i alla medlemsstater.

¹⁸ Det europeiska programmet för skydd av kritisk infrastruktur (EPCIP).

- (3) Det ökande ömsesidiga beroendet är ett resultat av ett alltmer gränsöverskridande och ömsesidigt beroende nätverk av tjänsteleveranser som använder viktig infrastruktur i hela unionen inom sektorerna för energi, transporter, bankverksamhet och finansmarknadsinfrastruktur, digital infrastruktur, dricksvatten och avloppsvatten, hälso- och sjukvård [...] samt rymdsektorn. **När det gäller energisektorn och särskilt metoderna för produktion och överföring av el (avseende elförsörjning) kan man, när så anses lämpligt, utgå från att det i produktionen av el kan ingå kärnkraftsanläggningars delar för överföring av el, men inte de specifikt kärnkraftsrelaterade delar som omfattas av relevant kärnkraftslagstiftning, inklusive fördrag och gemenskapslagstiftning.** **Rymdsektorn berörs,** i den mån tillhandahållandet av vissa tjänster är beroende av markbaserad infrastruktur som ägs, förvaltas och drivs av medlemsstater eller privata entiteter [...] och som därför inte omfattar infrastruktur som ägs, förvaltas eller drivs av unionen eller för unionens räkning inom ramen för dess rymdprogram. Detta ömsesidiga beroende innebär att alla störningar, även sådana som till en början är begränsade till en entitet eller en sektor, kan få bredare kaskadeffekter som skulle kunna leda till långtgående och långvariga negativa konsekvenser för tillhandahållandet av tjänster på hela den inre marknaden. Covid-19-pandemin har visat hur sårbara våra alltmer av varandra beroende samhällen är för risker med låg sannolikhet.

- (4) De entiteter som deltar i tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster omfattas i allt högre grad av olika krav som införs enligt medlemsstaternas lagstiftning. Vissa medlemsstater ställer mindre hårda [...] **motståndskraftsstärkande** krav på dessa entiteter, vilket inte bara riskerar att ge negativa effekter för upprätthållandet av centrala samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet i EU utan också skapar hinder för den inre marknadens funktion. Likartade typer av entiteter betraktas som kritiska i vissa medlemsstater men inte i andra, och de som identifieras som kritiska omfattas av olika krav i olika medlemsstater. Detta leder till ytterligare och onödiga administrativa bördor för företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet, särskilt för företag med verksamhet i medlemsstater som ställer hårdare krav. **Det leder också till ojämlika villkor och negativa incitament för att bedriva gränsöverskridande verksamhet.**
- (5) Därför är det nödvändigt att införa harmoniserade minimiregler för att säkerställa tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster på den inre marknaden och öka kritiska entiteters motståndskraft.
- (6) För att uppnå [...] en **hög motståndskraft** bör medlemsstaterna identifiera kritiska entiteter som [...] **kommer att** omfattas av särskilda krav och tillsyn, men också särskilt stöd och vägledning [...] med avseende på alla relevanta risker.

(7) [...].

Om det enligt bestämmelser i unionsrätt eller nationell rätt krävs att kritiska entiteter ska bedöma risker som är relevanta för tillämpningen av detta direktiv och vidta åtgärder för att säkerställa sin motståndskraft, bör dessa krav beaktas på lämpligt sätt vid tillsynen av de kritiska entiteternas efterlevnad av bestämmelserna i detta direktiv. De nationella behöriga myndigheterna bör på denna grund kunna besluta att undanta dessa kritiska entiteter från sina mål och planer för tillsyn enligt detta direktiv, i linje med det riskbaserade tillvägagångssättet och med sikte på att minska bördan för de berörda kritiska entiteterna. Medlemsstaterna bör ha befogenhet att besluta vilken ordning som ska vara tillämplig på riskbedömningar och åtgärder för motståndskraft om de är åtminstone likvärdiga med åtgärderna i detta direktiv. Medlemsstaterna bör dock ta med samtliga sektorer som förtecknas i bilagan i sin strategi för att stärka kritiska entiteters motståndskraft, i sin riskbedömning och i de stödåtgärder som vidtas enligt kapitel II, och de bör kunna identifiera kritiska entiteter inom de sektorer där de tillämpliga villkoren har uppfyllts.

- (8) Med tanke på hur viktig cybersäkerhet är för kritiska entiteters motståndskraft och för att skapa enhetlighet är det nödvändigt att använda en enhetlig ansats mellan detta direktiv och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) XX/YY¹⁹ [förslag till direktiv om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen (*NIS 2-direktivet*)] när så är möjligt. Med tanke på den högre frekvensen av och de särskilda egenskaperna hos cyberrisker införs det genom NIS 2-direktivet heltäckande krav på en stor mängd entiteter för att säkerställa deras cybersäkerhet. Eftersom cybersäkerhet hanteras i tillräcklig grad genom NIS 2-direktivet bör de frågor som omfattas av det direktivet uteslutas från tillämpningsområdet för detta direktiv, utan att det påverkar tillämpningen av den särskilda ordningen för entiteter inom sektorn för digital infrastruktur.
- (9) [...]

¹⁹ [Hänvisning till NIS 2-direktivet, när det har antagits.]

För att inte äventyra medlemsstaternas säkerhet eller de kritiska entiteternas säkerhetsintressen och kommersiella intressen bör tillgången till samt utbytet och hanteringen av känslig information ske med försiktighet och med särskild hänsyn till de transmissionskanaler och den lagringskapacitet som kommer att användas av de berörda parterna.

(9a) Detta direktiv bör inte anses påverka medlemsstaternas och deras myndigheters befogenheter i fråga om rättsväsendets, parlamentens eller centralbankernas administrativa självständighet, organisation och funktionssätt, eller påverka deras ansvar att skydda det nationella intresset, särskilt vad gäller allmän säkerhet, försvar och nationell säkerhet. Detta direktiv bör dessutom inte tillämpas på offentliga eller privata entiteter som främst bedriver verksamhet på områdena försvar, nationell säkerhet, allmän säkerhet eller brottsbekämpning. Det bör inte heller tillämpas på entiteters verksamhet inom dessa områden. Medlemsstaterna bör göra en individuell bedömning av entiteter som uppfyller kriterierna för att identifieras som kritiska entiteter men som även främst bedriver verksamhet på områdena nationell säkerhet, försvar, allmän säkerhet eller brottsbekämpning. På grundval av bedömningen av dessa särskilda verksamheter skulle entiteterna omfattas av den ordning som inrättas genom detta direktiv eller falla utanför dess tillämpningsområde. Ingen medlemsstat bör vara förpliktad att lämna information om utlämnandet strider mot dess väsentliga säkerhetsintressen. Nationella regler eller unionsregler till skydd för säkerhetsklassificerade uppgifter, sekretessavtal eller informella sekretessavtal är relevanta i detta sammanhang.

- (10) I syfte att säkerställa en heltäckande strategi för kritiska entiteters motståndskraft bör varje medlemsstat **inrätta** en strategi där det fastställs mål och politiska åtgärder som ska vidtas. **Denna strategi bör utformas så att den smidigt integrerar befintlig politik och, när så är möjligt, bygger på relevanta befintliga nationella och sektorsspecifika strategier, planer eller liknande dokument.** För att uppnå detta bör medlemsstaterna se till att deras strategier [...] innehåller en politisk ram för utökat samarbete mellan den behöriga myndigheten enligt detta direktiv och NIS 2-direktivet i samband med utbyte av information om **cybersäkerhetsrisker, cyberhot och cyberincidenter och icke-cyberrelaterade risker, hot och** incidenter [...] och fullgörandet av tillsynsuppgifter.
- (11) Medlemsstaternas åtgärder för att identifiera och bidra till att säkerställa kritiska entiteters motståndskraft bör följa en riskbaserad ansats med inriktning på insatser för de entiteter som är mest relevanta för att centrala samhällsfunktioner och central ekonomisk verksamhet ska kunna upprätthållas. För att säkerställa en sådan riktad ansats bör varje medlemsstat inom en harmoniserad ram göra en bedömning av [...] relevanta naturrisker och risker orsakade av människan som kan komma att påverka tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster, däribland olyckor, naturkatastrofer, hot mot folkhälsan, t.ex. pandemier, **hybridhot** [...] **eller andra** antagonistiska hot, inklusive terroristbrott. När medlemsstaterna gör dessa riskbedömningar bör de ta hänsyn till andra allmänna eller sektorsspecifika riskbedömningar som har gjorts i enlighet med andra rättsakter i unionsrätten och bör ta hänsyn till beroenden mellan sektorer, även från andra medlemsstater och tredjeländer. Resultatet av riskbedömningen bör användas i processen för att identifiera kritiska entiteter och för att bistå entiteterna med att uppfylla [...] **sina** krav på motståndskraft [...].

- (12) För att säkerställa att alla berörda entiteter omfattas av de kraven och för att minska skillnaderna i detta avseende är det viktigt att införa harmoniserade regler som möjliggör en enhetlig identifiering av kritiska entiteter i hela unionen och [...] ge medlemsstaterna möjlighet att **utöva sin beslutsbefogenhet, så att dessa entiteters roll och betydelse som leverantörer av tjänster på deras territorium återspeglas på lämpligt sätt** [...]. Därför bör det fastställas kriterier för identifiering av kritiska entiteter. För att skapa effektivitet[...] och rättssäkerhet bör det också fastställas lämpliga regler för anmälan och samarbete i samband med, samt de rättsliga konsekvenserna av, en sådan identifiering. För att kommissionen ska kunna bedöma om detta direktiv har tillämpats korrekt bör medlemsstaterna lämna så [...] specifik relevant information som möjligt till kommissionen och under alla omständigheter överlämna förteckningen över samhällsviktiga tjänster, antalet kritiska entiteter som har identifierats för varje sektor och undersektor som avses i bilagan [...] och **eventuella** [...] tröskelvärden [...]. **Informationen kan presenteras som sådan eller i aggregerad form, vilket innebär att genomsnittliga uppgifter kan anges per geografiskt område, per år, sektor eller undersektor eller på annat sätt och att uppgifter om intervallet för tillhandahållna indikatorer kan ingå.**
- (13) **Medlemsstaterna** bör också upprätta kriterier för att fastställa hur betydande en störande effekt som uppstår till följd av sådana incidenter är **med beaktande av kriterierna i artikel 6.1**. Dessa kriterier bör utgå från de kriterier som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148²⁰ för att ta vara på medlemsstaternas ansträngningar för att identifiera dessa operatörer och de erfarenheter som har gjorts i detta avseende.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1).

(13a) I enlighet med sektorsspecifika bestämmelser i unionslagstiftningen är entiteter inom sektorerna för infrastruktur för bankverksamhet, finansmarknadsinfrastruktur och digital infrastruktur som kan klassificeras som kritiska entiteter enligt detta direktiv skyldiga att bedöma relevanta risker, vidta åtgärder för att säkerställa sin motståndskraft och anmäla incidenter. Eftersom dessa krav minst är likvärdiga med motsvarande skyldigheter enligt detta direktiv bör bestämmelserna i artikel 9a och kapitlen III–V inte vara tillämpliga på dessa entiteter, för att undvika dubbelarbete och onödiga bördor för entiteterna. Följaktligen bör de specifika bestämmelserna om tillsyn och efterlevnadskontroll i kapitel VI inte heller vara tillämpliga på dessa entiteter. För att stärka motståndskraften hos den inre marknaden som helhet och bibehålla samstämmigheten och den heltäckande karaktären i de nationella behöriga myndigheternas insatser och tillsyn, bör dock de särskilda strategier för att öka kritiska entiteters motståndskraft samt de riskbedömningar och stödåtgärder som anges i kapitel II i detta direktiv också vara tillämpliga i dessa specifika sektorer. Medlemsstaterna bör dessutom fortfarande identifiera vilka entiteter i dessa sektorer som kan klassificeras som kritiska entiteter, med hänsyn till den särskilda ordningen för entiteter inom sektorerna för bankverksamhet, finansmarknadsinfrastruktur och digital infrastruktur.

(13b) Med samma mål om att undvika dubbelarbete och onödiga bördor för kritiska entiteter bör det genom detta direktiv dessutom inrättas en allmänt tillämplig likvärdighetsordning. Sålunda kan, inom vissa tydligt identifierade områden, åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som följer av detta direktiv, och som i syfte att uppfylla skyldigheterna enligt sektorsspecifika rättsakter i unionsrätten redan har vidtagits av kritiska entiteter som tillhör vilken sektor som helst, erkännas som likvärdiga av medlemsstaterna. På motsvarande sätt bör medlemsstaterna kunna undanta kritiska entiteter som vidtar erkända likvärdiga åtgärder från skyldigheten att vidta de särskilda åtgärder som krävs enligt detta direktiv.

- (14) **Genom direktiv XXXX/XXXX [NIS 2-direktivet] införs en skyldighet för entiteter att vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att hantera risker som hotar säkerheten i nätverks- och informationssystem som dessa leverantörer använder vid tillhandahållandet av sina tjänster samt att anmäla betydande incidenter och cyberhot. Eftersom hot mot säkerheten i nätverks- och informationssystem kan ha olika ursprung tillämpas i [NIS 2-direktivet] en ”allriskstrategi” som omfattar skydd av nätverks- och informationssystem och deras fysiska miljö. De entiteter som tillhör sektorn för digital infrastruktur baseras i princip på nätverks- och informationssystem, och därför omfattar de skyldigheter som åläggs dessa entiteter genom [NIS 2-direktivet] på ett övergripande sätt den fysiska säkerheten i sådana system som en del av deras riskhanterings- och rapporteringsskyldigheter för cybersäkerhet. [...] [...] Med tanke på hur viktiga de tjänster som tillhandahålls av entiteter inom sektorn för digital infrastruktur är [...] för kritiska entiteter som tillhör alla andra relevanta ekonomiska sektorer, bör medlemsstaterna dock, med utgångspunkt i de kriterier och med det förfarande som i tillämpliga delar föreskrivs i det här direktivet, identifiera de entiteter som ingår i sektorn för digital infrastruktur som kritiska entiteter. [...]**

(15) I EU-lagstiftningen om finansiella tjänster införs heltäckande krav på att finansiella entiteter ska hantera alla risker de ställs inför, inklusive operativa risker, och säkerställa driftskontinuitet. Detta inbegriper Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012²¹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU²² och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014²³, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013²⁴ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU²⁵. Den [...] **rättsliga** ramen **kommer att kompletteras** med Europaparlamentets och rådets förordning XX/YYYY [förslag till förordning om digital operativ motståndskraft för finanssektorn, (*DORA-förordningen*)²⁶], där det fastställs krav på finansföretagens hantering av IKT-risker, däribland skyddet av fysisk IKT-infrastruktur.

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

²⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om digital operativ motståndskraft för finanssektorn och om ändring av förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 909/2014, COM (2020) 595.

Eftersom motståndskraften hos de entiteter som förtecknas i punkterna 3 och 4 i bilagan omfattas på ett heltäckande sätt av EU-lagstiftningen om finansiella tjänster bör även dessa entiteter, **i likhet med entiteter inom sektorn för digital infrastruktur, [...] identifieras som** kritiska entiteter **uteslutande** vid tillämpningen av [...] **artiklarna 1–9** i det här direktivet [...]. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av reglerna för operativ risk och digital motståndskraft i finanssektorn [...] **skulle** medlemsstaternas stöd för att öka den övergripande motståndskraften hos finansiella entiteter som är likvärdiga med kritiska entiteter **kunna** säkerställas av de myndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 41 i [DORA-förordningen] **eller de myndigheter som har utsetts i enlighet med det här direktivet** och omfattas av de förfaranden som fastställs i [...] **den tillämpliga** lagstiftningen på ett **enhetligt** [...] sätt.

- (16) Medlemsstaterna bör utse myndigheter som är behöriga att övervaka tillämpningen av och vid behov kontrollera efterlevnaden av reglerna i detta direktiv och säkerställa att dessa myndigheter har tillräckliga befogenheter och resurser. Med tanke på skillnaderna i nationella styrningsstrukturer och för att skydda redan befintliga sektorsbaserade arrangemang eller EU:s tillsyns- och regleringsorgan samt för att undvika dubbelarbete bör medlemsstaterna kunna utse mer än en behörig myndighet. I sådant fall bör de dock tydligt avgränsa de berörda myndigheternas respektive arbetsuppgifter och säkerställa att de samarbetar smidigt och effektivt. Alla behöriga myndigheter bör också samarbeta mer generellt med andra relevanta myndigheter, på både nationell nivå och unionsnivå.
- (17) För att underlätta gränsöverskridande samarbete och kommunikation och för att göra det möjligt att genomföra detta direktiv effektivt bör varje medlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av sektorsspecifika unionsrättsliga krav, utse [...] [...] **en nationell** gemensam kontaktpunkt, som ska ansvara för samordning av frågor som rör kritiska entiteters motståndskraft och gränsöverskridande samarbete på unionsnivå i detta avseende.

(18) [...] **De behöriga myndigheter som har utsetts enligt [...] det här direktivet och de som har utsetts enligt [NIS 2-direktivet]** bör samarbeta **och utbyta information nationellt**, [...] i fråga om cybersäkerhets**risker, cyberhot och cyberincidenter** och **icke-cyberrelaterade risker, hot** och incidenter som påverkar [...] **kritiska entiteter samt i fråga om relevanta åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter som har utsetts enligt [NIS 2-direktivet] och det här direktivet.**

(19) Medlemsstaterna bör ge kritiska entiteter stöd för att stärka sin motståndskraft i enlighet med sina skyldigheter enligt detta direktiv, utan att detta påverkar entiteternas eget rättsliga ansvar för att säkerställa efterlevnaden. Framför allt skulle medlemsstaterna kunna utveckla vägledningsmaterial och metoder, stödja anordnandet av övningar för att testa deras motståndskraft och tillhandahålla **rådgivning och** utbildning för kritiska entiteters personal. Med tanke på det ömsesidiga beroendet mellan entiteter och sektorer bör medlemsstaterna dessutom [...] [...] **underlätta** frivilligt informationsutbyte mellan kritiska entiteter utan att detta påverkar tillämpningen av de konkurrensregler som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(19a) I syfte att stärka motståndskraften hos kritiska entiteter som identifierats av medlemsstaterna och minska den administrativa bördan för dessa entiteter, bör medlemsstaternas utsedda behöriga myndigheter föra samråd när så är lämpligt med tanke på en konsekvent tillämpning av direktivet. Samråden bör inledas på begäran av en berörd behörig myndighet och vara inriktade på att säkerställa en enhetlig ansats när det gäller sammankopplade kritiska entiteter som använder kritisk infrastruktur som är fysiskt sammankopplad mellan två eller flera medlemsstater, som tillhör samma koncerner eller företagsstrukturer, eller som har identifierats i en medlemsstat och tillhandahåller samhällsviktiga tjänster till eller i andra medlemsstater.

- (20) [...] Kritiska entiteter bör ha en heltäckande bild av [...] relevanta risker som de är utsatta för och **en skyldighet att** analysera de riskerna. Därför bör de göra riskbedömningar, när det är nödvändigt med hänsyn till deras specifika omständigheter och utvecklingen av riskerna, och under alla omständigheter åtminstone vart fjärde år. De kritiska entiteternas riskbedömningar bör baseras på den riskbedömning som medlemsstaterna gör. **Om kritiska entiteter redan har gjort en bedömning av risker och beroenden enligt artikel 10 inom ramen för andra rättsakter i unionsrätten eller nationell rätt, får medlemsstaterna erkänna likvärdighet, helt eller delvis, för dessa befintliga riskbedömningar.**
- (21) De kritiska entiteterna bör vidta de organisatoriska, **säkerhetsmässiga** och tekniska åtgärder som är lämpliga och proportionella i förhållande till de risker de ställs inför, i syfte att förebygga, **skydda mot, reagera på,** stå emot, minska, absorbera, anpassa sig till [...] och återhämta sig efter en incident. [...] **Medan** kritiska entiteter bör vidta åtgärder [...] **i enlighet med artikel 11,** bör den detaljerade utformningen och omfattningen av åtgärderna avspegla de olika risker som varje entitet har identifierat inom ramen för sin riskbedömning och särdragen hos den entiteten på ett ändamålsenligt och proportionerligt sätt. **I syfte att främja en enhetlig unionsomfattande ansats bör kommissionen efter samråd med gruppen för motståndskraft hos kritiska entiteter anta icke-bindande riktlinjer för att närmare fastställa de tekniska, säkerhetsmässiga och organisatoriska åtgärderna. Varje kritisk entitet bör vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta direktiv utse en sambandsansvarig eller motsvarande som kontaktpunkt med de nationella behöriga myndigheterna.**
- (22) För effektivitetens och ansvarsutkrävandets skull bör de kritiska entiteterna beskriva [...] **de** åtgärder **som de vidtar** tillräckligt detaljerat för att uppnå sina syften, med hänsyn till de identifierade riskerna, i en plan för motståndskraft eller i ett eller flera dokument som är likvärdiga med en plan för motståndskraft och tillämpa den planen i praktiken. Ett sådant eller sådana likvärdiga dokument får i förekommande fall upprättas i enlighet med **nationell rätt eller med** de krav och normer som har utvecklats inom ramen för internationella överenskommelser om fysiskt skydd som medlemsstaterna är parter i, däribland konventionen om fysiskt skydd av kärnämnen och kärntekniska anläggningar.

(23) [...] ²⁷ [...] ²⁸ [...] ²⁹ [...] [...] ³⁰ [...]

Andra rättsakter i unionsrätten eller nationell rätt kan kräva att kritiska entiteter fastställer åtgärder för motståndskraft som är likvärdiga med åtgärderna i artikel 11. Medlemsstaterna får välja att erkänna likvärdighet, helt eller delvis, mellan dessa åtgärder och de åtgärder som avses i artikel 11, eller att säkerställa att kritiska entiteter beskriver dessa åtgärder i planen för motståndskraft eller i det likvärdiga dokumentet eller dokumenten.

27 [...]
 28 [...]
 29 [...]
 30 [...]

- (24) Risken för att anställda **eller uppdragstagare** vid kritiska entiteter [...] missbrukar sina åtkomsträttigheter inom entitetens organisation för skadliga ändamål är ett växande problem. Denna risk **kan styrka behovet av att föreskriva ett särskilt förfarande för säkerhetsprövningar av personer som har utsetts att utföra känsliga arbetsuppgifter eller beviljats åtkomst till vissa platser i de kritiska entiteterna[...]**. Därför är det nödvändigt att **i tillämpliga fall** ge **medlemsstaterna** möjlighet att **tillåta** kritiska entiteter att begära säkerhetsprövningar av **tydligt definierade personkategorier** [...] och att säkerställa att sådana ansökningar behandlas[...] i enlighet med [...] **de kriterier som anges i nationella lagar och förfaranden**. **Sådana säkerhetsprövningar bör, i förekommande och tillämpliga fall, utnyttja information som har inhämtats från det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris)³¹ och kan också, i förekommande och tillämpliga fall, utnyttja andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)³², underrättelser och all annan tillgänglig objektiv information som kan vara nödvändig för att avgöra om den berörda personen är lämplig för att arbeta i den befattning för vilken den kritiska entiteten har begärt en säkerhetsprövning.**

³¹ **Rådets rambeslut 2009/315/RIF och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 av den 22 maj 2019, EUT L 135, s. 1.**

³² **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1862 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, om ändring och upphävande av rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 och kommissionens beslut 2010/261/EU, EUT L 312, s. 56.**

- (25) De kritiska entiteterna bör så snart som det rimligen är möjligt under rådande omständigheter lämna in en anmälan till medlemsstaternas behöriga myndigheter om incidenter som medför en betydande störning eller kan medföra en betydande störning av [...] **tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster**. Anmälan bör göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att reagera snabbt och ändamålsenligt på incidenterna och få en heltäckande bild av de övergripande risker som kritiska entiteter är utsatta för. Därför bör det inrättas ett förfarande för anmälan av vissa incidenter och det bör fastställas parametrar för att avgöra när en faktisk eller potentiell störning är betydande och incidenterna därför bör anmälas. Med tanke på de möjliga gränsöverskridande konsekvenserna av sådana störningar bör det inrättas ett förfarande för att medlemsstaterna ska kunna informera andra drabbade medlemsstater via gemensamma kontaktpunkter.
- (26) Kritiska entiteter bedriver i allmänhet sin verksamhet inom ramen för ett allt mer sammankopplat nätverk av tjänster och infrastrukturer och tillhandahåller ofta samhällsviktiga tjänster i mer än en medlemsstat, men vissa av dessa entiteter har särskild betydelse för unionen eftersom de tillhandahåller samhällsviktiga tjänster till [...] **eller i mer än en tredjedel av medlemsstaterna**, och **kan** därför **omfattas av särskilt stöd på unionsnivå**. [...] Därför bör det fastställas regler om [...] **rådgivande uppdrag** med avseende på sådana kritiska entiteter av särskild europeisk betydelse. Dessa regler påverkar inte de regler om tillsyn och kontroll av efterlevnad som fastställs i det här direktivet.

- (27) **På motiverad begäran från en eller flera medlemsstater till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls, eller från kommissionen,** och om [...] det krävs ytterligare upplysningar för att man ska kunna hjälpa en kritisk entitet att uppfylla sina skyldigheter [...] eller för att man ska kunna bedöma huruvida en kritisk entitet av särskild europeisk betydelse uppfyller dessa skyldigheter, bör kommissionen i samförstånd med den medlemsstat där entiteten [...] är belägen **ha rätt att** anordna ett rådgivande uppdrag för att bedöma de åtgärder som entiteten har vidtagit. För att se till att sådana rådgivande uppdrag utförs korrekt bör kompletterande regler fastställas, framför allt om hur uppdragen ska anordnas och genomföras, hur de ska följas upp och vilka skyldigheter de berörda kritiska entiteterna av särskild europeisk betydelse har. Utan att det påverkar skyldigheten för den medlemsstat där uppdraget genomförs och för den berörda entiteten att följa reglerna i detta direktiv, bör de rådgivande uppdragen genomföras i enlighet med de närmare föreskrifterna i den medlemsstatens lagstiftning, t.ex. om de exakta villkor som ska vara uppfyllda för att få åtkomst till relevanta lokaler eller handlingar och om rättslig prövning. Särskild expertis som behövs för sådana uppdrag skulle i förekommande fall kunna begäras via centrumet för samordning av katastrofberedskap.
- (28) För att ge kommissionen stöd och underlätta [...] samarbete **mellan medlemsstaterna** och utbyte av information, inbegripet bästa praxis, i frågor som rör detta direktiv bör det inrättas en grupp för kritiska entiteters motståndskraft, [...] **som** kommissionens expertgrupp. Medlemsstaterna bör sträva efter att säkerställa att de utsedda företrädarna från deras behöriga myndigheter samarbetar effektivt och ändamålsenligt i gruppen för kritiska entiteters motståndskraft, **inbegripet genom att utse medlemmar med lämpligt säkerhetsgodkännande**. Gruppen bör inleda sitt arbete sex månader efter ikraftträdandet av detta direktiv för att erbjuda ytterligare möjligheter till lämpligt samarbete under införlivandeperioden för detta direktiv. **Gruppen bör samverka med andra relevanta sektorsspecifika expertgrupper.**

- (29) För att uppnå målen för detta direktiv och utan att det påverkar medlemsstaternas och de kritiska entiteternas rättsliga ansvar att säkerställa efterlevnad av sina respektive skyldigheter i enlighet med direktivet bör kommissionen, när den anser att det är lämpligt, utföra viss stödverksamhet för att underlätta efterlevnaden av de skyldigheterna. När kommissionen ger stöd till medlemsstater och kritiska entiteter i genomförandet av skyldigheter enligt detta direktiv bör den utgå från befintliga strukturer och verktyg, t.ex. inom ramen för unionens civilskyddsmekanism och det europeiska referensnätverket för skydd av kritisk infrastruktur. **De finansiella resurserna för denna stödverksamhet bör tillhandahållas i linje med de överenskomna anslagen i den fleråriga budgetramen och bör framför allt täckas genom de tillgängliga ramanslagen enligt Fonden för inre säkerhet för perioden 2021–2027.**

(30) Medlemsstaterna bör säkerställa att deras behöriga myndigheter har vissa särskilda befogenheter för att tillämpa och kontrollera efterlevnaden av detta direktiv på ett korrekt sätt i förhållande till de kritiska entiteterna, när dessa entiteter omfattas av deras jurisdiktion i enlighet med vad som fastställs i detta direktiv. Dessa befogenheter bör särskilt omfatta befogenheten att utföra inspektioner, tillsyn och revisioner, kräva att kritiska entiteter ska lämna information och bevis som rör de åtgärder de har vidtagit för att uppfylla sina skyldigheter och, vid behov, utfärda förelägganden om att avhjälpa konstaterade överträdelser. När medlemsstaterna utfärdar sådana förelägganden bör de inte kräva åtgärder som går utöver vad som är nödvändigt och proportionerligt för att säkerställa att den berörda kritiska entitetens uppfyller skyldigheterna, framför allt med hänsyn till överträdelsens allvarlighetsgrad och den kritiska entitetens ekonomiska kapacitet. Mer generellt bör dessa befogenheter åtföljas av lämpliga och effektiva skyddsåtgärder som ska fastställas i nationell rätt i enlighet med de krav som följer av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. När de behöriga myndigheter som har utsetts enligt detta direktiv bedömer om en kritisk entitet uppfyller sina skyldigheter enligt detta direktiv bör de kunna begära att de behöriga myndigheter som har utsetts enligt NIS 2-direktivet [...] **utövar sina tillsyns- och efterlevnadskontrollbefogenheter avseende en väsentlig entitet som omfattas av [NIS 2-direktivet] och som också identifierats som kritisk i enlighet med det här direktivet.** De behöriga myndigheterna bör samarbeta och utbyta information för detta ändamål.

[...] ³³ [...]

- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁴.

³³ [...]

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (33) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa tillhandahållandet på den inre marknaden av tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet och för att öka kritiska entiteters motståndskraft vilka tillhandahåller sådana tjänster, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens effekter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Direktiv 2008/114/EG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INNEHÅLL, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I detta direktiv
 - a) fastställs skyldigheter för medlemsstaterna att vidta [...] **särskilda** åtgärder i syfte att säkerställa tillhandahållandet på den inre marknaden av tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet, **inom tillämpningsområdet för artikel 114 i EUF-fördraget**, särskilt för att identifiera kritiska entiteter [...] [...] samt [...] **stödja** dem i uppfyllandet av sina skyldigheter,
 - b) inrättas skyldigheter för kritiska entiteter i syfte att öka deras motståndskraft och [...] förmåga att tillhandahålla sådana tjänster på den inre marknaden,
 - c) fastställs regler om tillsyn och efterlevnadskontroll [...],
 - d) [...] fastställs [...] regler för [...] identifiering** av kritiska entiteter [...] av särskild europeisk betydelse **samt rådgivande uppdrag avseende dessa**,

e) inrättas gemensamma samarbets- och rapporteringsförfaranden för tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv.

2. Detta direktiv ska inte vara tillämpligt på frågor som omfattas av direktiv (EU) XX/YY [förslag till direktiv om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen (*NIS 2-direktivet*)], utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 7.
3. Om det enligt bestämmelser i sektorsspecifika rättsakter i unionslagstiftningen krävs att kritiska entiteter ska vidta åtgärder [...] och om de kraven **erkänns som** åtminstone likvärdiga med de skyldigheter som fastställs i det här direktivet, ska de berörda bestämmelserna i det här direktivet inte vara tillämpliga, inbegripet de bestämmelser om tillsyn och efterlevnadskontroll som fastställs i kapitel VI.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 346 i EUF-fördraget får information som är konfidentiell enligt unionsbestämmelser och nationella bestämmelser, såsom bestämmelser om affärshemligheter, utbytas med kommissionen och andra relevanta myndigheter endast när sådant utbyte är nödvändigt för att tillämpa detta direktiv. Den information som utbyts ska begränsas till vad som är relevant och proportionellt för ändamålet med utbytet. Vid sådant utbyte ska informationens konfidentialitet bevaras och **medlemsstaternas säkerhet samt** säkerhetsintressen och kommersiella intressen hos kritiska entiteter [...] **respekteras**.

5. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas ansvar att skydda den nationella säkerheten och försvaret eller deras befogenhet att skydda andra väsentliga statliga funktioner, inbegripet att säkerställa statens territoriella integritet och upprätthålla lag och ordning.

Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

- a) **Entiteter som inte omfattas av unionslagstiftningen och under alla omständigheter entiteter som främst bedriver verksamhet på områdena försvar, nationell säkerhet, allmän säkerhet eller brottsbekämpning oberoende av vilken entitet som bedriver denna verksamhet och huruvida det är en offentlig eller privat entitet.**
- b) **Entiteter som bedriver verksamhet inom rättsväsende, parlament eller centralbanker.**
- c) **Verksamhet som bedrivs av entiteter som inte omfattas av unionslagstiftningen och under alla omständigheter all verksamhet som rör nationell säkerhet eller försvar, oberoende av vilken entitet som bedriver denna verksamhet och huruvida det är en offentlig eller privat entitet.**

De skyldigheter som fastställs i detta direktiv medför inte tillhandahållande av information vars utlämnande strider mot medlemsstaternas väsentliga intressen i fråga om nationell säkerhet, allmän säkerhet eller försvar.

6. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter, i synnerhet förordning (EU) 2016/679³⁵ och direktiv 2002/58/EG³⁶.

³⁵ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).**

³⁶ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).**

Artikel 2
Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *kritisk entitet*: en offentlig eller privat entitet [...] **som tillhör de kategorier** som avses i **den tredje kolumnen i tabellen i bilagan** [...] **och** som har identifierats som sådan av en medlemsstat i enlighet med artikel 5.
 2. *motståndskraft*: **en kritisk entitets** [...] förmåga att förebygga, **skydda mot, reagera på,** stå emot, lindra, absorbera, anpassa sig till [...] och återhämta sig från en incident [...].
 3. *incident*: varje händelse som kan medföra en **betydande** störning eller som medför en störning av [...] **tillhandahållandet av en samhällsviktig tjänst.**
 4. *kritisk infrastruktur*: en tillgång, **en anläggning, en utrustning, ett nätverk,** ett system eller en del därav som är nödvändig för att [...] **tillhandahålla** en samhällsviktig tjänst.
 5. *samhällsviktig tjänst*: en tjänst som är [...] **oumbärlig** för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet.
- [...]
7. *riskbedömning*: [...] **den övergripande process som genomförs av de nationella behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 4 eller av de kritiska entiteterna i enlighet med artikel 10 i syfte** att fastställa arten och omfattningen av **relevanta hot, sårbarheter och** [...] **risker** [...] som skulle kunna [...] **leda till en incident.**

Artikel 2a
Minimiharmonisering

Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt unionsrätten får medlemsstaterna anta eller behålla bestämmelser i nationell rätt som syftar till att uppnå en högre nivå på kritiska entiteters motståndskraft.

KAPITEL II

NATIONELLA RAMAR FÖR KRITISKA ENTITETERS MOTSTÅNSKRAFT

Artikel 3

Strategi för kritiska entiteters motståndskraft

1. Varje medlemsstat ska senast [tre år efter ikraftträdandet av detta direktiv] anta en strategi för att [...] **öka** kritiska entiteters motståndskraft. Strategin ska innehålla strategiska mål och politiska åtgärder, **som bygger på relevanta befintliga nationella och sektorsspecifika strategier eller dokument,** för att uppnå och upprätthålla en hög motståndskraft hos de kritiska entiteterna och den ska åtminstone omfatta de sektorer som avses i bilagan.

2. Strategin ska innehålla åtminstone följande delar:

- a) Strategiska mål och prioriteringar för att öka kritiska entiteters övergripande motståndskraft, med hänsyn till gränsöverskridande och sektorsöverskridande **beroenden och** ömsesidiga beroenden.
- b) En styrningsram för att uppnå de strategiska målen och prioriteringarna, inklusive en beskrivning av rollerna och ansvarsområdena för de olika myndigheter, kritiska entiteter och andra parter som deltar i genomförandet av strategin.
- c) En beskrivning av de åtgärder som är nödvändiga för att stärka kritiska entiteters övergripande motståndskraft, inklusive **en beskrivning av** en nationell riskbedömning, **processen för** identifiering av kritiska entiteter [...] samt de åtgärder som har vidtagits för att stödja kritiska entiteter i enlighet med detta kapitel.
- d) En policyram för [...] samarbete mellan de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 8 i detta direktiv och i enlighet med [NIS 2-direktivet] för att dela information om **cybersäkerhetsrisker, cyberhot och cyberincidenter och icke-cyberrelaterade risker, hot och** incidenter [...] och utföra tillsynsuppgifter.

Strategin ska uppdateras [...] **när** det är nödvändigt och minst vart fjärde år.

3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen **de relevanta aspekterna av** sina strategier, **inbegripet de delar som avses i punkt 2,** och eventuella uppdateringar **av dem** [...] inom tre månader från det att de har antagits.

Artikel 4

Riskbedömning av medlemsstaterna

1. De behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 8 ska upprätta en förteckning över samhällsviktiga tjänster i de sektorer som avses i bilagan. De ska senast [tre år efter ikraftträdandet av detta direktiv] och därefter när så är nödvändigt och minst vart fjärde år göra [...] **en riskbedömning** i syfte att identifiera kritiska entiteter i enlighet med artikel 5[...] och bistå de kritiska entiteterna med att vidta åtgärder i enlighet med artikel 11.

Riskbedömningen ska innehålla en redogörelse för [...] relevanta naturrisker och risker orsakade av människan, inbegripet olyckor, naturkatastrofer, hot mot folkhälsan, **hybridhot eller andra** antagonistiska hot, inklusive terroristbrott i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541³⁷.

När medlemsstaterna gör riskbedömningen ska de [...] **åtminstone** ta hänsyn till **följande**:

- a) Den allmänna riskbedömning som har utförts i enlighet med artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU³⁸.
- b) Andra relevanta riskbedömningar som har utförts i enlighet med kraven i de relevanta sektorsspecifika rättsakterna i unionsrätten, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/941³⁹, [...] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938⁴⁰, **Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU⁴¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG⁴².**

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

³⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/941 av den 5 juni 2019 om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG (EUT L 158, 14.6.2019, s. 1).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

⁴¹ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).**

⁴² **Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningsrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27).**

- c) Alla **relevanta** risker som uppstår till följd av beroendeförhållanden mellan de sektorer som avses i bilagan, inbegripet [...] **beroenden gentemot entiteter som är belägna inom** andra medlemsstater och tredjeländer, samt de konsekvenser en **betydande** störning i en sektor kan få för andra sektorer.
- d) All **relevant** information om incidenter som har anmälts i enlighet med artikel 13.

Vid tillämpningen av första stycket led c ska medlemsstaterna samarbeta med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och tredjeländer, i förekommande fall.

3. Medlemsstaterna ska göra de relevanta delarna i den riskbedömning som avses i punkt 1 tillgängliga för de kritiska entiteter som de har identifierat i enlighet med artikel 5. **Den information som tillhandahålls kritiska entiteter ska** [...] hjälpa [...] **dem** när de utför sin riskbedömning i enlighet med artikel 10 och vidtar åtgärder för att säkerställa sin motståndskraft i enlighet med artikel 11.
4. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen[...] de typer av risker som har identifierats och **det sammanfattade** resultatet av riskbedömningarna, [...] [...] [...], [...] **inom**[...] **tre månader från det att riskbedömningen utfördes**] och därefter vid behov och minst vart fjärde år.
5. Kommissionen [...] **ska** i samarbete med medlemsstaterna utveckla en frivillig gemensam rapporteringsmall som kan användas för att uppfylla punkt 4.

Artikel 5
Identifiering av kritiska entiteter

1. Medlemsstaterna ska senast [[...] **fyra år** efter ikraftträdandet av detta direktiv] identifiera de kritiska entiteterna för [...] sektorer **er** och undersektorer **er** som avses i bilagan[...].
2. När medlemsstaterna identifierar kritiska entiteter i enlighet med punkt 1 ska de ta hänsyn till resultatet av riskbedömningen i enlighet med artikel 4 och tillämpa **samtliga** [...] följande kriterier:
 - a) Entiteten tillhandahåller en eller flera samhällsviktiga tjänster.
 - b) [...] **Entiteten och dess kritiska** infrastruktur **är** belägna [...] **på territoriet för den** medlemsstat **som utför identifieringen**.
 - c) En incident skulle få betydande störande effekter för tillhandahållandet av [...] **dess** **samhällsviktiga** tjänster **er** eller av andra samhällsviktiga tjänster i de sektorer som avses i bilagan [...] **i enlighet med artikel 6.1**.
3. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de kritiska entiteter som har identifierats och säkerställa att dessa kritiska entiteter underrättas om att de har identifierats som kritiska entiteter inom en månad från identifieringen. **Medlemsstaterna ska** informera[...] dessa kritiska entiteter [...] om deras skyldigheter i enlighet med kapitlen [...] **III** och [...] **IV** och om från och med vilket datum [...] **dess** bestämmelser [...] är tillämpliga på dem, **utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 7**.

För de berörda kritiska entiteterna [...] ska bestämmelserna i [...] **kapitlen III och IV** vara tillämpliga från och med [...] **tolv** månader efter den dagen, **med undantag av bestämmelserna i artikel 14.2 a, som ska vara tillämpliga från och med dagen för anmälan.**

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 8 i det här direktivet lämnar in en anmälan till de behöriga myndigheter som [...] har utsetts i enlighet med artikel 8 i [NIS 2-direktivet] om identiteten på de kritiska entiteter som de har identifierat enligt denna artikel inom en månad från den identifieringen.

[...]

6. [...]

7. Medlemsstaterna ska när så är nödvändigt och minst vart fjärde år se över och i förekommande fall uppdatera förteckningen över identifierade kritiska entiteter.

Om dessa uppdateringar leder till att ytterligare kritiska entiteter identifieras ska punkterna 3[...] **och** 4[...] tillämpas. Dessutom ska medlemsstaterna säkerställa att entiteter som inte längre identifieras som kritiska till följd av en sådan uppdatering underrättas om detta och om att de inte längre omfattas av skyldigheterna enligt kapitel III från och med mottagandet av denna information.

Artikel 6

Betydande störande effekt

1. När medlemsstaterna fastställer om en störande effekt som avses i artikel 5.2 c är betydande, ska de beakta följande kriterier:
 - a) Antalet användare som är beroende av den **samhällsviktiga** tjänst som entiteten tillhandahåller.
 - b) Beroendegraden avseende **den samhällsviktiga** tjänsten hos andra sektorer som anges i bilagan.
 - c) Vilka effekter incidenter skulle kunna ha på ekonomisk och samhällelig verksamhet, miljön, [...] den allmänna säkerheten **och tryggheten** eller **befolkningens hälsa**, uttryckt i grad och varaktighet.
 - d) Entitetens marknadsandel på marknaden för sådana tjänster.
 - e) Det geografiska område som skulle kunna påverkas av en incident, inbegripet eventuella gränsöverskridande konsekvenser.
 - f) Entitetens betydelse för upprätthållandet av en tillräcklig nivå på **den samhällsviktiga** tjänsten, med beaktande av tillgången till alternativa sätt för att tillhandahålla tjänsten.
2. Medlemsstaterna ska lämna följande information till kommissionen [...] **inom** [...] tre månader [...] **från** [...] **identifieringen av de kritiska entiteterna**]:
 - a) Den förteckning över **samhällsviktiga** tjänster som avses i artikel 4.1.

- b) Det antal kritiska entiteter som har identifierats för varje sektor och undersektor som avses i bilagan [...].
- c) Eventuella tröskelvärden som har tillämpats för att närmare fastställa ett eller flera av de kriterier som anges i punkt 1, **vilka kan presenteras som sådana eller i aggregerad form.**

Därefter ska de lämna denna information när så är nödvändigt och minst vart fjärde år.

- 3. Kommissionen [...] **ska** efter samråd med gruppen för motståndskraft hos kritiska entiteter anta **icke-bindande** riktlinjer för att underlätta tillämpningen av de kriterier som avses i punkt 1, med hänsyn till den information som avses i punkt 2.

Artikel 7

*[...] [...] **K**ritiska entiteter [...] inom sektorerna för bankverksamhet,
finansmarknadsinfrastruktur och digital infrastruktur*

[...]

[...]

[...]

Medlemsstaterna ska säkerställa att bestämmelserna i artikel 9a och kapitlen III–VI inte ska tillämpas med avseende på utsedda kritiska entiteter inom de sektorer som avses i punkterna 3, 4 och 8 i tabellen i bilagan.

Artikel 8

Behöriga myndigheter och gemensam kontaktpunkt

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ansvariga för den korrekta tillämpningen och, i förekommande fall, efterlevnadskontrollen avseende reglerna i detta direktiv på nationell nivå (*behöriga myndigheter*). Medlemsstaterna får utse en eller flera befintliga myndigheter.

När det gäller kritiska entiteter inom de sektorer som avses i punkterna 3 och 4 i tabellen i bilagan ska de myndigheter som utses som behöriga myndigheter, i förekommande fall, vara de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 41 i [DORA-förordningen]. När det gäller de kritiska entiteter som avses i punkt 8 i tabellen i bilagan ska de utsedda behöriga myndigheterna, i förekommande fall, vara de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 8 i [NIS 2-direktivet].

Om medlemsstaterna utser mer än en myndighet ska de tydligt fastställa de berörda myndigheternas respektive arbetsuppgifter och säkerställa att de samarbetar effektivt för att fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv, inbegripet vad gäller utseendet av och verksamheten inom den gemensamma kontaktpunkt som avses i punkt 2.

2. Varje medlemsstat ska [...] utse [...] **en nationell** gemensam kontaktpunkt som ska ha en sambandsfunktion för att säkerställa gränsöverskridande samarbete med [...] **de gemensamma kontaktpunkterna** i andra medlemsstater och med den grupp för motståndskraft hos kritiska entiteter som avses i artikel 16 (*gemensam kontaktpunkt*).

3. Den gemensamma kontaktpunkten ska senast [...] **sju** år [...] efter ikraftträdandet av detta direktiv], och därefter **yartannat** [...] **år**, lämna en sammanfattande rapport till kommissionen och gruppen för motståndskraft hos kritiska entiteter om de anmälningar som har mottagits, inklusive antalet anmälningar, de anmälda incidenternas art och vilka åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 13.3.

Kommissionen ska i samarbete med gruppen för motståndskraft hos kritiska entiteter utveckla en frivillig gemensam rapporteringsmall för den sammanfattande rapport som avses i stycket ovan.

4. Varje medlemsstat ska säkerställa att den behöriga myndigheten[...] **och** den gemensamma kontaktpunkten [...] **har** de befogenheter och tillräckliga ekonomiska, personella och tekniska resurser som krävs för att på ett effektivt och ändamålsenligt sätt fullgöra de uppgifter som [...] **de** har ålagts.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter i förekommande fall och i enlighet med unionsrätten och nationell rätt samråder och samarbetar med andra relevanta nationella myndigheter, [...] **inbegripet** de som ansvarar för civilskydd, brottsbekämpning och skydd av personuppgifter, samt **kritiska entiteter och** [...] relevanta berörda parter[...].
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter som har utsetts enligt denna artikel samarbetar **och utbyter information** med de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med [NIS 2-direktivet] om cybersäkerhetsrisker, **cyberhot** och [...]cyberincidenter **och icke-cyberrelaterade risker, hot och incidenter** som påverkar kritiska entiteter samt [...] **relevanta** åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med [NIS 2-direktivet] **och detta direktiv** [...].
7. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om att den behöriga myndigheten och den gemensamma kontaktpunkten har utsetts inom tre månader efter utseendet, inbegripet deras [...] arbetsuppgifter och ansvarsområden enligt detta direktiv, deras kontaktuppgifter samt alla senare ändringar av dessa.

Om medlemsstaterna har beslutat att utse andra myndigheter än de som anges i punkt 1 andra stycket som utsedda behöriga myndigheter med avseende på de kritiska entiteter som avses i punkterna 3, 4 och 8 i tabellen i bilagan ska de också underrätta kommissionen om detta.

Varje medlemsstat ska offentliggöra utseendet av den behöriga myndigheten och den gemensamma kontaktpunkten.

8. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över medlemsstaternas gemensamma kontaktpunkter.

Artikel 9

Medlemsstaternas stöd till kritiska entiteter

1. Medlemsstaterna ska stödja kritiska entiteter för att öka deras motståndskraft. Stödet får innefatta utveckling av vägledningsmaterial och metoder, stöd till anordnande av övningar för att testa deras motståndskraft och tillhandahållande av **rådgivning och** utbildning för kritiska entiteters personal.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna samarbetar och utbyter information och god praxis med kritiska entiteter i de sektorer som avses i bilagan.
3. Medlemsstaterna ska [...] **underlätta** frivillig informationsdelning mellan kritiska entiteter i frågor som omfattas av detta direktiv, i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, särskilt i fråga om **säkerhetsskyddsklassificerad och känslig information**, konkurrens och skydd av personuppgifter.

Artikel 9a

Samarbete mellan medlemsstater

Medlemsstaterna ska samråda med varandra om kritiska entiteter när så är lämpligt med tanke på en konsekvent tillämpning av direktivet. Sådana samråd ska äga rum i synnerhet med avseende på kritiska entiteter

- a) som använder kritisk infrastruktur som är fysiskt sammankopplad mellan två eller flera medlemsstater,
- b) som ingår i företagsstrukturer som är sammankopplade eller sammanlänkade med kritiska entiteter i andra medlemsstater,
- c) som har identifierats som sådana i en medlemsstat och tillhandahåller samhällsviktiga tjänster för eller i andra medlemsstater.

Samråden ska syfta till att öka kritiska entiteters motståndskraft och, om möjligt, minska de kritiska entiteternas administrativa börda.

KAPITEL III

KRITISKA ENTITETERS MOTSTÅNDSKRAFT

Artikel 10

Riskbedömning av kritiska entiteter

Medlemsstaterna ska säkerställa att kritiska entiteter inom [...] **tolv** månader från mottagandet av den anmälan som avses i artikel 5.3 och därefter när det är nödvändigt och minst vart fjärde år, gör en bedömning av [...] relevanta risker som kan störa [...] **tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster**, på grundval av medlemsstaternas riskbedömningar och andra relevanta informationskällor.

Riskbedömningen **av kritiska entiteter** ska innehålla en redogörelse för [...] relevanta risker som avses i artikel 4.1 som skulle kunna leda till [...] [...] **en incident**. Bedömningen ska ta hänsyn till [...] **beroenden** hos **och av** andra sektorer som avses i bilagan när det gäller den samhällsviktiga tjänst som tillhandahålls av den kritiska entiteten, inbegripet i angränsande medlemsstater och tredjeländer i förekommande fall. [...] **Medlemsstaterna får erkänna likvärdighet, helt eller delvis, mellan befintliga riskbedömningar av kritiska entiteter i den mån de omfattar de risker och beroenden som avses i denna artikel.**

Artikel 11

Kritiska entiteters åtgärder för motståndskraft

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kritiska entiteter vidtar lämpliga och proportionella tekniska, **säkerhetsmässiga** och organisatoriska åtgärder för att säkerställa sin motståndskraft, **i enlighet med resultatet av de riskbedömningar som avses i artiklarna 4 och 10**, däribland åtgärder som är nödvändiga för att
 - a) förhindra incidenter från att uppstå, [...] [...] **med vederbörlig hänsyn till** åtgärder för katastrofriskreducering och anpassning till klimatförändringar,

- b) säkerställa ett tillfredsställande fysiskt skydd **av lokalerna och den kritiska infrastrukturen** [...] **med vederbörlig hänsyn till åtgärder såsom** stängsel, barriärer, verktyg och rutiner för övervakning av områdesgränser samt detektionsutrustning och åtkomstkontroller,
- c) **reagera på**, stå emot och lindra konsekvenserna av incidenter, [...] **med vederbörlig hänsyn till** genomförande av risk- och krishanteringsförfaranden och protokoll samt varningsrutiner,
- d) återhämta sig från incidenter, [...] **med vederbörlig hänsyn till** åtgärder för driftskontinuitet och identifiering av alternativa försörjningskedjor,
- e) säkerställa en ändamålsenlig hantering av personalsäkerhet, [...] **med vederbörlig hänsyn till åtgärder såsom** [...] fastställande av kategorier av personal som utför kritiska funktioner, fastställande av åtkomsträttigheter till [...] **lokaler, kritisk infrastruktur**, och [...] känslig information, samt [...] **utseende av** [...] **person**kategorierna [...] **och inrättande av prövningsförfaranden** i [...] **enlighet med** artikel 12,
- f) öka medvetenheten om de åtgärder som avses i leden a–e hos berörd personal **med vederbörlig hänsyn till utbildningskurser, informationsmaterial och övningar**.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kritiska entiteter har en plan för motståndskraft, som de tillämpar, eller ett eller flera likvärdiga dokument, med en [...] beskrivning av åtgärderna enligt punkt 1. Om kritiska entiteter har vidtagit åtgärder i enlighet med de skyldigheter som anges i andra rättsakter i unionsrätten, **nationell rätt eller internationell rätt [...] får medlemsstaterna erkänna likvärdighet, helt eller delvis, mellan de åtgärder som avses i punkt 1 och dessa åtgärder eller säkerställa att kritiska entiteter** [...] beskriver dessa åtgärder i planen för motståndskraft eller i det likvärdiga dokumentet eller dokumenten.

2a. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje kritisk entitet utser en sambandsansvarig eller motsvarande som kontaktpunkt med de berörda myndigheterna.

3. På begäran av den medlemsstat som identifierade den kritiska entiteten och med den berörda kritiska entitetens samtycke ska kommissionen anordna rådgivande uppdrag i enlighet med de arrangemang som fastställs i artiklarna [...] 15.5, 15.7 och 15.8 för att tillhandahålla rådgivning för den berörda kritiska entiteten med att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med kapitel III. Det rådgivande uppdraget ska rapportera sina slutsatser till kommissionen, medlemsstaten och den berörda kritiska entiteten.

4. [...]

Kommissionen ska efter samråd med gruppen för motståndskraft hos kritiska entiteter anta icke-bindande riktlinjer för att närmare fastställa de tekniska, säkerhetsmässiga och organisatoriska åtgärder som kan vidtas i enlighet med punkt 1.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de nödvändiga tekniska och metodrelaterade specifikationerna för tillämpningen av de åtgärder som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.2.

Artikel 12

Bakgrundskontroller

1. Medlemsstaterna **kan, vid behov,** [...]säkerställa att kritiska entiteter [...] får ansöka om säkerhetskontroller av personer som
- a) **utför känsliga eller fastställda arbetsuppgifter i eller för den kritiska entiteten,**
 - b) **har i uppdrag att använda eller underhålla – direkt eller på distans – dess lokaler, inbegripet i samband med säkerheten för personer, varor och information,** [...], [...]
 - c) [...] övervägs för rekrytering till tjänster som [...] [...] **inbegriper de arbetsuppgifter som avses i leden a och b.**
- [...] **Dessa** ansökningar [...] **ska** behandlas **inom rimlig tid** [...] **och hanteras i enlighet med nationella lagar och förfaranden.**

2. [...] ⁴³ [...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...] **För att** inhämta uppgifter ur kriminalregister hos andra medlemsstater, **ska** **medlemsstaterna använda det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister** [...] (Ecris) i enlighet med de förfaranden som fastställs i rådets rambeslut 2009/315/RIF och, i förekommande **och tillämpliga** fall, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816⁴⁴. De centralmyndigheter som avses i artikel 3 i det rambeslutet och i artikel 3.5 i den förordningen ska besvara begäranden om sådana uppgifter inom tio arbetsdagar från och med den dag då begäran togs emot **i enlighet med artikel 8.1 i det rambeslutet.**

⁴³ [...]

⁴⁴ EUT L 135, 22.5.2019, s. 1.

[...]

Artikel 13

Incidentanmälan

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kritiska entiteter utan onödigt dröjsmål lämnar in en anmälan till den behöriga myndigheten om incidenter som medför en betydande störning eller kan medföra en betydande störning [...] **i tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster.**
[...] **För att fastställa huruvida störningen är betydande ska i synnerhet följande parametrar tas i beaktande:**
 - a) **Antal och andel användare som berörs.**
 - b) **Varaktighet.**
 - c) **Geografiskt område som berörs.**

2. [...]

[...]

[...]

[...]

Anmälningarna ska omfatta all tillgänglig information som är nödvändig för att den behöriga myndigheten ska kunna förstå incidentens art, orsak och möjliga konsekvenser, bl.a. för att kunna fastställa incidentens eventuella gränsöverskridande verkningar. Sådana anmälningar ska inte medföra ett ökat ansvar för de kritiska entiteterna.

3. På grundval av den information som lämnas i anmälan från den kritiska entiteten ska den behöriga myndigheten via [...] **den** gemensamma kontaktpunkten informera den gemensamma kontaktpunkten hos andra medlemsstater som påverkas om incidenten har, eller kan ha, betydande verkningar på kritiska entiteter och kontinuiteten i tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster i en eller flera andra medlemsstater.

När de gemensamma kontaktpunkterna gör detta ska de i enlighet med unionsrätten eller nationell lagstiftning [...]behandla informationen på ett sätt som respekterar dess konfidentialitet och skyddar den berörda kritiska entitetens säkerhet och kommersiella intressen.

4. Så snart som möjligt efter anmälan i enlighet med punkt 1 ska den behöriga myndigheten ge den kritiska entiteten [...] relevant **uppföljnings**information [...], inklusive information som skulle kunna hjälpa den kritiska entiteten att reagera ändamålsenligt på incidenten.

KAPITEL IV

[...] KRITISKA ENTITETER AV SÄRSKILD EUROPEISK BETYDELSE

Artikel 14

Identifiering av kritiska entiteter av särskild europeisk betydelse

[...]

2. En entitet ska betraktas som en kritisk entitet av särskild europeisk betydelse när den har identifierats som en kritisk entitet **enligt artikel 5.1**, [...] den tillhandahåller samhällsviktiga tjänster till eller i mer än en tredjedel av medlemsstaterna och **den** har mottagit en anmälan [...]i enlighet med [...] **punkt 3**.

2a Medlemsstaterna ska säkerställa att en kritisk entitet, efter den anmälan som avses i artikel 5.3, informerar sin behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 8 i detta direktiv, om den tillhandahåller samhällsviktiga tjänster till mer än en tredjedel av medlemsstaterna och, i så fall, vilka samhällsviktiga tjänster som tillhandahålls till eller i vilka medlemsstater.

Medlemsstaten ska utan onödigt dröjsmål anmäla den informationen och den kritiska entitetens identitet till kommissionen.

Kommissionen ska samråda med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierat en sådan kritisk entitet och i andra berörda medlemsstater samt med den kritiska entiteten. Vid dessa samråd ska varje medlemsstat meddela kommissionen om den bedömer att de tjänster som den tillhandahålls av den kritiska entiteten är samhällsviktiga tjänster.

3. **Om kommissionen, på grundval av samråden i punkt 2a, fastställer att den berörda kritiska entiteten tillhandahåller samhällsviktiga tjänster till mer än en tredjedel av medlemsstaterna, [...] [...] ska kommissionen [...] lämna in en anmälan till den berörda entiteten, genom dess behöriga myndighet,** om att den betraktas som en kritisk entitet av särskild europeisk betydelse och informera entiteten om dess skyldigheter i enlighet med detta kapitel samt från och med vilken dag dessa skyldigheter är tillämpliga på den.

3a. Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas på den berörda kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse från och med dagen för mottagandet av den anmälan [...] **som avses i punkt 3.**

Artikel 15

[...] Rådgivande uppdrag

1. [...]

[...]

Den medlemsstat där en kritisk entitet av särskild europeisk betydelse är belägen får begära att kommissionen anordnar ett rådgivande uppdrag för att bedöma de åtgärder som den berörda entiteten har vidtagit för att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med kapitel III.

1a En eller flera medlemsstater till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls, eller kommissionen, får också begära ett rådgivande uppdrag som avses i punkt 1. Efter överenskommelse med den medlemsstat där den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse är belägen ska kommissionen anordna ett sådan rådgivande uppdrag.

2. [...]

På motiverad begäran från en eller flera medlemsstater till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls, eller kommissionen, ska den medlemsstat där den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse är belägen tillhandahålla följande:

- a) **En sammanfattning av resultatet av den riskbedömning som utförts i enlighet med artikel 10.**
- b) **En sammanfattning av de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 11.**
- c) **Tillsyns- eller efterlevnadskontrollåtgärder, inbegripet bedömningar av efterlevnad eller utfärdade förelägganden, som dess behöriga myndighet har vidtagit i enlighet med artiklarna 18 och 19 med avseende på den entiteten.**

3. Det rådgivande uppdraget ska rapportera sina slutsatser till kommissionen, [...], **den medlemsstat där den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse är belägen, de medlemsstater till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls och den berörda entiteten** inom tre månader efter det att det rådgivande uppdraget har avslutats.

[...] **De medlemsstater till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls** ska analysera rapporten och, om så är nödvändigt, ge kommissionen råd om huruvida den berörda kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse uppfyller sina skyldigheter i enlighet med kapitel III och, i förekommande fall, vilka åtgärder som skulle kunna vidtas för att förbättra entitetens motståndskraft.

Kommissionen ska på grundval av rådgivningen meddela [...] **sitt yttrande** till den medlemsstat där entiteten [...] är belägen, [...] **de medlemsstater till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls** och entiteten om huruvida entiteten uppfyller sina skyldigheter i enlighet med kapitel III och i förekommande fall vilka åtgärder som skulle kunna vidtas för att förbättra entitetens motståndskraft.

Den medlemsstaten ska **säkerställa att den behöriga myndigheten och den berörda kritiska entiteten tar** vederbörlig hänsyn till [...] **det yttrandet** och lämna information till kommissionen och [...] **de medlemsstater till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls** om [...] åtgärder som den har vidtagit i enlighet med [...] **yttrandet**.

4. Varje rådgivande uppdrag ska bestå av experter från **den medlemsstat där den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse är belägen, de** medlemsstater **till eller i vilka den samhällsviktiga tjänsten tillhandahålls** och kommissionens företrädare. **Dessa medlemsstater** får föreslå kandidater för att delta i ett rådgivande uppdrag. Kommissionen ska, **efter samråd med den medlemsstat där den kritiska entiteten är belägen,** välja ut och utnämna medlemmarna i varje rådgivande uppdrag i enlighet med deras yrkesmässiga kapacitet och, **när så är möjligt,** säkerställa en geografiskt balanserad representation [...] **från alla dessa** medlemsstater. **Medlemmarna i det rådgivande uppdraget ska när så krävs ha ett giltigt och lämpligt säkerhetsgodkännande.** Kommissionen ska täcka kostnaderna i samband med deltagandet i det rådgivande uppdraget.

Kommissionen ska anordna programmet för ett rådgivande uppdrag i samråd med deltagarna i det specifika rådgivande uppdraget och i överenskommelse med den medlemsstat där [...] den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse är belägen.

5. Kommissionen ska anta en genomförandeakt om regler för förfaranden för **begärande och hantering av begäranden, för** genomförande av och rapportering från rådgivande uppdrag **och för hantering av kommunikationen om kommissionens yttrande och om de åtgärder som vidtagits, med vederbörlig hänsyn tagen till de berörda uppgifternas konfidentialitet och kommersiella känslighet.** Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.2.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att den berörda kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse ger det rådgivande uppdraget åtkomst till [...] uppgifter, system och anläggningar som rör tillhandahållandet av dess samhällsviktiga tjänster som är nödvändiga för utförandet av [...] **det rådgivande uppdraget.**
7. Det rådgivande uppdraget ska genomföras i enlighet med gällande nationell rätt i den medlemsstat **där den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse är belägen, med respekt för den medlemsstatens ansvar för den nationella säkerheten och skyddet av sina säkerhetsintressen.**

8. När kommissionen anordnar rådgivande uppdrag ska den ta hänsyn till rapporterna från alla inspektioner som kommissionen har genomfört i enlighet med förordning (EG) nr 300/2008 och förordning (EG) nr 725/2004 och till rapporterna från all övervakning som kommissionen har utfört i enlighet med direktiv 2005/65/EG med avseende på den kritiska entiteten eller den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse, i förekommande fall.
9. **Kommissionen ska underrätta gruppen för motståndskraft hos kritiska entiteter när ett rådgivande uppdrag anordnas. Den medlemsstat där den kritiska entiteten av särskild europeisk betydelse är belägen och kommissionen ska även informera gruppen för motståndskraft hos kritiska entiteter om den sammanfattande rapporten från det rådgivande uppdraget och de tillvaratagna erfarenheterna i syfte att underlätta ett ömsesidigt lärande.**

KAPITEL V SAMARBETE OCH RAPPORTERING

Artikel 16 *Gruppen för kritiska entiteters motståndskraft*

1. En grupp för kritiska entiteters motståndskraft ska inrättas med verkan från och med [sex månader efter ikraftträdandet av detta direktiv]. Gruppen ska ge kommissionen stöd och underlätta [...] samarbete **mellan medlemsstaterna** och informationsutbyte om frågor som rör detta direktiv.
2. Gruppen för kritiska entiteters motståndskraft ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen, **vid behov med säkerhetsgodkännande**. Gruppen för kritiska entiteters motståndskraft får bjuda in [...] **andra berörda parter** att dela i sitt arbete när detta är relevant för fullgörandet av gruppens arbetsuppgifter.

Kommissionens företrädare ska vara ordförande för gruppen för kritiska entiteters motståndskraft.

3. Gruppen för kritiska entiteters motståndskraft ska ha följande arbetsuppgifter:
- a) Stödja kommissionen med att bistå medlemsstaterna för att stärka deras kapacitet att bidra till att säkerställa kritiska entiteters motståndskraft i enlighet med detta direktiv.
 - b) [...] **Analysera** de strategier för kritiska entiteters motståndskraft som avses i artikel 3 [...] **för att** identifiera bästa praxis för sådana strategier.
 - c) Underlätta utbyte av bästa praxis i fråga om medlemsstaternas identifiering av kritiska entiteter i enlighet med artikel 5, inbegripet i förhållande till gränsöverskridande beroenden och med avseende på risker och incidenter, [...] **och** **med beaktande av den nationella ansatsen för att genomföra likvärdighetsordningen.**
 - d) [...] Bidra till utarbetandet av de riktlinjer som avses i [...] **artiklarna 6.3 och 11.4** och, **på begäran**, eventuella [...] genomförandeakter för detta direktiv.
 - e) [...] **Analysera** de sammanfattande rapporter som avses i artikel 8.3.
 - f) Utbyta bästa praxis [...] angående den incidentanmälan som avses i artikel 13.
 - g) [...] **Diskutera** de **sammanfattande** rapporterna från rådgivande uppdrag **och tillvaratagna erfarenheter** i enlighet med artikel 15.[...]9.
 - h) Utbyta information och bästa praxis om forskning och utveckling som rör kritiska entiteters motståndskraft i enlighet med detta direktiv.
 - i) Vid behov utbyta information om frågor som rör kritiska entiteters motståndskraft med unionens berörda institutioner, organ och byråer.

4. Gruppen för kritiska entiteters motståndskraft ska, senast [24 månader efter ikraftträdandet av detta direktiv] och därefter vartannat år, utarbeta ett arbetsprogram med åtgärder som ska vidtas för att genomföra dess mål och uppgifter, som ska överensstämma med kraven i och målen för detta direktiv.
5. Gruppen för kritiska entiteters motståndskraft ska regelbundet och minst en gång om året ha ett möte med den samarbetsgrupp som har inrättats i enlighet med [NIS 2-direktivet] för att främja [...] samarbete och **underlätta** informationsutbyte.
6. Kommissionen [...] **ska** anta genomförandeakter i vilka fastställs de förfaranden som krävs för verksamheten i gruppen för kritiska entiteters motståndskraft, **enligt bestämmelserna i artikel 1.4**. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.2.
7. Kommissionen ska till gruppen för kritiska entiteters motståndskraft lämna en sammanfattande rapport om den information som har lämnats av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 3.3 och 4.4 senast [tre år och [...] **nio** månader efter ikraftträdandet av detta direktiv] och därefter vid behov och minst vart fjärde år.

Artikel 17

Kommissionens stöd till behöriga myndigheter och kritiska entiteter

1. Kommissionen ska i förekommande fall ge medlemsstaterna och de kritiska entiteterna stöd för att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv.[...] [...] **Kommissionen ska** utarbeta en översikt på unionsnivå över gränsöverskridande och sektorsöverskridande risker för tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster, anordna de rådgivande uppdrag som avses i artiklarna 11.3 och 15[...] och underlätta informationsutbyte mellan **medlemsstater och experter** i hela unionen.
2. Kommissionen ska komplettera medlemsstaternas verksamhet som avses i artikel 9 genom att utveckla bästa praxis, **vägledningsmaterial** och metoder och genom att utveckla gränsöverskridande utbildningstillfällen och övningar för att testa kritiska entiteters motståndskraft.
3. **Kommissionen ska tillhandahålla finansieringskällor för medlemsstaterna i syfte att öka motståndskraften hos deras kritiska entiteter.**

KAPITEL VI

TILLSYN OCH EFTERLEVNADSKONTROLL

Artikel 18

Genomförande och efterlevnadskontroll

1. För att bedöma om de entiteter som medlemsstaterna har identifierat som kritiska entiteter i enlighet med artikel 5 fullgör skyldigheter enligt detta direktiv ska de säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenheter och medel för att
 - a) genomföra inspektioner på plats av **den kritiska infrastruktur och** de lokaler som den kritiska entiteten använder för att tillhandahålla sina samhällsviktiga tjänster och tillsyn på distans av kritiska entiteters åtgärder enligt artikel 11,
 - b) utföra eller beställa revisioner av dessa entiteter.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenheter och medel för att, när så är nödvändigt för att fullgöra deras uppgifter enligt detta direktiv, kräva att de entiteter som de har identifierat som kritiska entiteter enligt punkt 5 inom en rimlig tidsfrist, som fastställs av dessa myndigheter, lämnar
 - a) den information som är nödvändig för att bedöma om de åtgärder som entiteterna har vidtagit för att säkerställa sin motståndskraft uppfyller kraven i artikel 11,
 - b) bevis på att de åtgärderna faktiskt har genomförts, inklusive resultatet av en revision som har utförts av en oberoende och kvalificerad oberoende revisor som har valts av entiteten och som har utförts på entitetens bekostnad.

När de behöriga myndigheterna begär denna information ska de ange syftet med kravet och specificera vilken information som krävs.

3. Utan att det påverkar möjligheten att besluta om sanktioner i enlighet med artikel 19 får de behöriga myndigheterna, efter de tillsynsåtgärder som avses i punkt 1 eller den bedömning av information som avses i punkt 2, beordra de berörda kritiska entiteterna att vidta de åtgärder som är nödvändiga och proportionella för att avhjälpa alla konstaterade överträdelser av detta direktiv, inom en rimlig tidsfrist som fastställs av myndigheterna, och att lämna information om de åtgärder som har vidtagits till myndigheterna. Sådana förelägganden ska framför allt ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de befogenheter som anges i punkterna 1, 2 och 3 endast kan utövas om de omfattas av lämpliga skyddsåtgärder. Sådana skyddsåtgärder ska framför allt garantera att befogenheterna utövas på ett objektivt, öppet och proportionerligt sätt och att de berörda kritiska entiteternas rättigheter och legitima intressen, **såsom skyddet av handels- och affärshemligheter och handels- och affärstransaktioner**, skyddas på vederbörligt sätt, däribland deras rätt att höras, rätt till försvar och rätt till rättslig prövning inför en oberoende domstol.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en behörig myndighet bedömer efterlevnaden hos en kritisk entitet enligt denna artikel ska den informera de behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten som har utsetts enligt [NIS 2-direktivet] och får begära att dessa myndigheter ska [...] **utöva sina tillsyns- och efterlevnadskontrollbefogenheter avseende en väsentlig entitet som omfattas av [NIS 2-direktivet] och som också identifierats som kritisk i enlighet med det här direktivet**, samt samarbeta och utbyta information i detta syfte.

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla bestämmelserna till kommissionen senast [två år efter detta direktivs ikraftträdande], och utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som berör dessa.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

Artikel 22

Rapportering och översyn

Kommissionen ska senast [[...] **sex år** efter ikraftträdandet av detta direktiv] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Kommissionen ska regelbundet se över hur detta direktiv fungerar och rapportera resultaten till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska framför allt bedöma effekten och mervärdet av detta direktiv när det gäller att säkerställa kritiska entiteters motståndskraft och huruvida direktivets [...] **bilaga** bör [...] **ändras**. Den första rapporten ska lämnas senast [[...] **sju år och sex månader** efter ikraftträdandet av detta direktiv] [...].

Artikel 23

Upphävande av direktiv 2008/114/EG

Direktiv 2008/114/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med [dagen för detta direktivs **införlivande**].

Artikel 24

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast [[...] **två år** efter detta direktivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa bestämmelserna från och med [två år efter ikraftträdandet av detta direktiv plus en dag].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 26
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Sektorer, delsektorer och [...]kategorier av entiteter

<u>Sektorer</u>	<u>Undersektorer</u>	<u>[...]Kategorier av entit[...]eter</u>
1. Energi	a) Elektricitet	– Elföretag i den mening som avses i artikel 2.57 i direktiv (EU) 2019/944 ⁴⁵ som utför ”leverans” i den mening som avses i artikel 2.12 i det direktivet.
		– Systemansvariga för distributionssystem i den mening som avses i artikel 2.29 i direktiv (EU) 2019/944.
		– Systemansvariga för överföringssystem i den mening som avses i artikel 2.35 i direktiv (EU) 2019/944.
		– Producenter i den mening som avses i artikel 2.38 i direktiv (EU) 2019/944
		— Nominerade elmarknadsoperatörer i den mening som avses i artikel 2.8 i förordning (EU) 2019/943 ⁴⁶ .

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 14.6.2019, s. 54).

		— Elmarknadsaktörer i den mening som avses i artikel 2.25 i förordning (EU) 2019/943 som tillhandahåller aggregerings-, efterfrågefleksibilitets- eller energilagringstjänster i den mening som avses i artikel 2.18, 2.20 och 2.59 i direktiv (EU) 2019/944.
	b) Fjärrvärme eller fjärrkyla	– Fjärrvärme och fjärrkyla i den mening som avses i artikel 2.19 i direktiv (EU) 2018/2001 ⁴⁷ om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.
	c) Olja	– Operatörer av oljeledningar.
		– Operatörer av oljeproduktion, raffinaderier, bearbetningsanläggningar, lagring och överföring.
		– Centrala lagringsenheter i den mening som avses i artikel 2 f i rådets direktiv 2009/119/EG ⁴⁸ .

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁴⁸ Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EUT L 265, 9.10.2009, s. 9).

	d) Gas	– Gashandelsföretag eller gashandlare i den mening som avses i artikel 2.8 i direktiv (EU) 2009/73 ⁴⁹ .
		– Systemansvariga för distributionssystemet i den mening som avses i artikel 2.6 i direktiv 2009/73/EG.
		– Systemansvariga för överföringssystem i den mening som avses i artikel 2.4 i direktiv 2009/73/EG.
		– Systemansvariga för lagringssystem i den mening som avses i artikel 2.10 i direktiv 2009/73/EG.
		– Systemansvariga för LNG-anläggningar i den mening som avses i artikel 2.12 i direktiv 2009/73/EG.
		– Naturgasföretag i den mening som avses i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2009/73.
		– Operatörer av raffinaderier och bearbetningsanläggningar för naturgas.

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

	e) Vätgas	— Operatörer av produktion, lagring och överföring av vätgas.
2. Transport	a) Luftfart	– Lufttrafikföretag som avses i artikel 3.4 i förordning (EG) nr 300/2008 ⁵⁰ <u>och som används för kommersiella syften.</u>
		– Flygplatsens ledningsenheter som avses i artikel 2.2 i direktiv 2009/12/EG ⁵¹ , flygplatser som avses i artikel 2.1 i det direktivet, inbegripet de huvudflygplatser som förtecknas i avsnitt 2 i bilaga II till förordning (EU) nr 1315/2013 ⁵² och entiteter som driver kringliggande installationer vid flygplatser
		– Operatörer inom trafikstyrning och trafikledning som tillhandahåller flygkontrolltjänster i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 ⁵³ .

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 72).

⁵¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/12/EG av den 11 mars 2009 om flygplatsavgifter (EUT L 70, 14.3.2009, s. 11).

⁵² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348, 20.12.2013, s. 1).

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ("ramförordning") (EUT L 96, 31.3.2004, s. 1).

	b) Järnväg	– Infrastrukturförvaltare i den mening som avses i artikel 3.2 i direktiv (EU) 2012/34 ⁵⁴ .
		– Järnvägsföretag i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2012/34/EU [...] och tjänsteleverantörer i den mening som avses i artikel 3.12 i direktiv 2012/34/EU.

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

	c) Vatten	– Transportföretag som bedriver persontrafik och godstrafik på inre vattenvägar, till havs och längs kuster, i den mening som avses för sjötransport i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004⁵⁵, exklusive de enskilda fartyg som drivs av dessa företag. – Ledningsenheter för hamnar i den mening som avses i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG⁵⁶, inbegripet deras hamnanläggningar i den mening som avses i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 725/2004, och entiteter som sköter anläggningar och utrustning i hamnar. – Operatörer av sjötrafikinformationstjänster i den mening som avses i artikel 3 o i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG⁵⁷.

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EUT L 129, 29.4.2004, s. 6).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd (EUT L 310, 25.11.2005, s. 28).

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).

	d) Väg	– Vägmyndigheter enligt artikel 2.12 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/962⁵⁸ med ansvar för trafikstyrning, <u>med undantag för offentliga entiteter för vilka trafikstyrning eller operatörer av intelligenta transportsystem endast är en icke väsentlig del av deras allmänna verksamhet</u> – Operatörer av intelligenta transportsystem i den mening som avses i artikel 4.1 i direktiv 2010/40/EU⁵⁹.
3. Bankverksamhet - <u>endast för tillämpningen av artiklarna 1–9 i detta direktiv</u>		Kreditinstitut i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ⁶⁰ .

⁵⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/962 av den 18 december 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU vad gäller tillhandahållande av EU-omfattande realtidstrafikinformationstjänster (EUT L 157, 23.6.2015, s. 21).

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU av den 7 juli 2010 om ett ramverk för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportslag (EUT L 207, 6.8.2010, s. 1).

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

4. Finansmarknadsinfrastruktur <u>- endast för tillämpningen</u> <u>av artiklarna 1–9 i detta</u> <u>direktiv</u>		– Operatörer av handelsplatser i den mening som avses i artikel 4.24 i direktiv 2014/65/EU ⁶¹ .
		– Centrala motparter i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012 ⁶² .
5. Hälsa- och sjukvård		– Vårdgivare i den mening som avses i artikel 3 g i direktiv 2011/24/EU ⁶³ .
		– EU-referenslaboratorier i den mening som avses i artikel 15 i förordning [XX] om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa ⁶⁴ .

⁶¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁶² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (EUT L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁶⁴ [Europaparlamentets och rådets förordning om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 1082/2013/EU, hänvisningen ska uppdateras när COM(2020) 727 final har antagits].

		– Entiteter som bedriver forskning och utveckling i fråga om läkemedel i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 2001/83/EG ⁶⁵ .
		– Entiteter som tillverkar farmaceutiska basprodukter och läkemedel i den mening som avses i huvudgrupp 21 avsnitt C i Nace rev. 2.
		– Entiteter som tillverkar medicintekniska produkter som betraktas som kritiska vid ett hot mot folkhälsan (”förteckning över kritiska medicintekniska produkter vid ett hot mot folkhälsan”) och som avses i artikel 20 i förordning XXXX ⁶⁶

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁶⁶ [Förordning om en förstärkt roll för Europeiska läkemedelsmyndigheten vid krisberedskap och krishantering avseende läkemedel och medicintekniska produkter, COM(2020) 725 final] hänvisning när förslaget har uppdaterats].

6. Dricksvatten		Producenter och distributörer av dricksvatten som avses i artikel 2.1 a i rådets direktiv 98/83/EG⁶⁷, dock undantaget distributörer för vilka distribution av dricksvatten endast utgör en <u>icke väsentlig del</u> av deras allmänna verksamhet, som består i distribution av andra förnödenheter och varor [...]
7. Avloppsvatten		Verksamheter som samlar ihop, släpper ut och renar avloppsvatten från tätbebyggelse, hushållspillvatten och industrispillvatten som avses i artikel 2.1–2.3 i rådets direktiv 91/271/EEG⁶⁸, <u>dock undantaget verksamheter som endast samlar in, släpper ut eller renar avloppsvatten från tätbebyggelse, hushållspillvatten och industrispillvatten som en icke väsentlig del av sin allmänna verksamhet</u>

⁶⁷ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁶⁸ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

8. Digital infrastruktur <u>- endast för tillämpningen av artiklarna 1–9 i detta direktiv</u>	– Tillhandahållare av internetknutpunkter [i den mening som avses i artikel 4.X i NIS 2-direktivet].
	– Tillhandahållare av DNS-tjänster [i den mening som avses i artikel 4.X i NIS 2-direktivet], <u>med undantag för operatörer av rotnamsservrar.</u>
	– Tillhandahållare av registreringsenheter för toppdomäner [i den mening som avses i artikel 4.X i NIS 2-direktivet].
	– Tillhandahållare av molntjänster [i den mening som avses i artikel 4.X i NIS 2-direktivet].
	Tillhandahållare av datacentralstjänster [i den mening som avses i artikel 4.X i NIS 2-direktivet].

		– Tillhandahållare av nätverk för innehållsleverans [i den mening som avses i artikel 4.X i NIS 2-direktivet].
		– Tillhandahållare av betrodda tjänster i den mening som avses i artikel 3.19 i förordning (EU) nr 910/2014⁶⁹.
		– Tillhandahållare av allmänna elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2.8 i direktiv (EU) 2018/1972⁷⁰ eller tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster i den mening som avses i artikel 2.4 i direktiv (EU) 2018/1972 i den mån deras tjänster är allmänt tillgängliga.

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁷⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

[...]	[...]
	[...] ⁷¹
	[...]

⁷¹ [...]

10. Rymd		– Operatörer av markbaserad infrastruktur som ägs, förvaltas och drivs av medlemsstater eller av privata parter och som stöder tillhandahållandet av rymdbaserade tjänster, exklusive tillhandahållare av allmänna elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2.8 i direktiv (EU) 2018/1972.
